

КОЛИСКОВІ ПІСНІ

«МУЗИЧНА УКРАЇНА», КИЇВ — 1973

УФ
К61

Упорядкування і вступна стаття
Г. С. Сухобрус та Й. Ю. Федаса

К $\frac{0914-078}{М208(04)-73}$ 426—73

КОЛИСКОВІ ПІСНІ

Колискові пісні — джерело ніжності й любові, людяності й добра. Вони навчають любити правду, батька, матір, поважати старших.

Звертання до дитини з умовлянням спати, просьба до птахів і тварин оберігати сон дитини, оспівування дитини, колиски, котика, квітів, дерев, любов до рідної землі, матері — становлять зміст цих пісень.

Окрім родинно-побутових мотивів, які є провідними в колискових піснях, зустрічаються також мотиви громадські: спогади про татарську неволю, панщину, мотив виряджання козака у військо. Наявність у колискових піснях яскраво виражених соціальних мотивів вказує на те, що творцями цих пісень були люди праці, оскільки пісня і праця завжди ішли поруч, а тільки у праці народжується поезія найвищого гатунку. Колискові пісні належать до поезії пестування, яку створив народ. Головне їх призначення — приспати дитину. В цьому секрет монотонності наспіву, одноманітності їх ладу, манери виконан-

ня, характеру, виразності ритміки, звучності і багатства рим. Ритм колискової пісні визначається гойданням колиски. Пісні цього жанру обов'язково сольні. Носії і виконавці їх — жінки: матері, бабусі, няні.

Художні образи у колискових піснях нечисленні, але всі вони виписані пензлем щедрої любові. Тут бачимо кота, голуба, галку, зозулю, сон, дитину, батька. А над усіма ними — величний образ жінки-матері, ніжне серце якої переповнене безмежною любов'ю до дитини.

Мати вижала три квіточки: одну сонливую, другу дрімливую, третю щасливую, щоби дитя спало і спати хотіло, як квіт червоніло. Мати над колискою — вся у мріях про щасливе майбутнє своєї дитини. Шовкові вервечки, срібні колокільця, мальована колисочка виступають як символ цього майбутнього.

Дитина для матері рибка премиленька, соколятко, голуб'ятко, сокіл ясний, маленька потішка, маленятко, любе пташенятко, квітонька маленька, зірочка ясненька.

Приспати дитину мати закликає голубів, які приносять сон. Сон ходить по вулицях, долинах, очеретах. Величаючи його соколочком, мати запрошує іти в коли-

сочку приспати малу дитиночку. Сон, сонко, як і дрімота, відчутні для дитини антропоморфізовані образи. Вони завжди жадані, бо носять з собою «спання», присипляють дитину. Їх подорожі дещо казкові, мальовничі, привабливі для малят. Багато місця відведено котові. Називаючи кота сірим, білим, рудьком, волохатим, муругим, мальованим хвостиком, його закликають дитину колисати, муркотати, дрова рубати, піч топити, мести хату й сіни. Йому наказують не пустувати, дитину не лякати, галочок не полохати, а вчитися шити, молотити. Котик у червоних чобітках приносить дитині бублик, заколисує її. Поетичні звертання до котка «вимести сіни», «помити ложки» і тому подібне збуджують у дитини інтерес до праці і прищеплюють їй певні трудові навики.

Помічницею матері виступає і природа. Мати вішає на дубі колиску з дитиною: «буде листя з дуба опадати та синочка забавляти», «буде сонечко сіяти, через листя заглядати і синочка цілувати», «буде дощик іти, дитину купати», «будуть пташки прилітати, дитиноньку годувати». Птахи приносять кашки з молочком, в'ють для дитини віночок з рути-м'яти, хрещатого барвінку, запаш-

них василечків. Олюднення природи, схиляння перед її силами, чекання допомоги від неї своїм корінням сягає у сиву давнину. Наші предки вірили у магічну силу слова. Колискові пісні у далекому минулому були тісно пов'язані з замовляннями, багато пісень зберегли сліди цього зв'язку («Ой спи, дитя, без сповиття», «Щука-риба в морі грає»).

Після перших місяців життя дитини, крім колискових, співають потішки, основне призначення яких викликати і підтримувати у дитини радісні емоції. До найпоширеніших серед потішок належать так звані «ладки».

Окрему групу складають колискові пісні, які М. О. Максимович називав материнськими. У них, крім радощів, надій і мрій, роздуми про гірку долю жінки-матері у суспільстві, де існує класова нерівність: «Життя моє, як ниточка, а живу, як билиночка». Мати удень не спочине, бо роботу робить, вночі не спочине, бо дитя колише. Серед дітей, «дрібненьких, як мачок», мати виглядає, «як у лісі пнячок». За допомогою кількох вагомих порівнянь створено образ знедоленої матері, яка, не маючи куди подітися, іде сидіти під калиною з малою дитиною.

Але панівний настрій колискових пісень оптимістичний. За своїм характером колискові пісні належать до творів ліроепічних з переважанням то одного, то другого елемента. Епічний елемент, сильніший, тому що колискова пісня звичайно є оповіданням, в яке входить діалог, іноді опис, а інколи проникає ліричний струмінь.

Явище варіантності, таке типове для фольклору, часто зустрічається у колискових піснях. На них теж позначився процес переробок і імпровізацій.

Українські колискові пісні мають чимало спільного з піснями інших народів, у першу чергу слов'янських.

Реалістичний зміст, гуманістичне спрямування, довершеність форми, місткі метафори, образні порівняння, численні милозвучні рими, своєрідний ритм, теплий гумор, жарт, оптимізм надають цим зразкам народної поетичної творчості естетичної цінності, роблять їх неповторними мистецькими витворами.

Колискові пісні мають неперехідну ідейно-художню вартість і велике виховне значення.

Галина Сухобрус,
Йосип Федас

МАТИ . ДИТИНА

ОЙ СПИ, ДИТЯ, В КОЛИСОНЬЦІ

Ой спи, дитя, в колисоньці,
Як горошок в билиноньці.
Буде вітрець повівати
Та й горошком колихати.
Як горошок затуркоче,
А Галюня спатки схоче.
А горошок як загримить,
Галюнечку нашу приспить.

ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТТЯ

Ой спи, дитя, без сповиття,
Поки мати з поля прийде
Да принесе три квіточки:
Одна буде дрімливая,
Друга буде сонливая,
А третяя щасливая.
Ой щоб спало — щастя мало,
Да щоб росло — не боліло,
На серденько не скорбіло!
Ой ріСточки у кісточки,
Здоров'ячко на сердечко,
Розум добрий в головоньку,
Сонки-дрімки у віченьки!..

А-А, А-А, ТУТУСІ

А-а, а-а, тутусі!
Пішов батько по груші,
А мати по дині,—
Принесе дитині.

ОЙ СПИ, СИНУ, КОЛИШУ ТЯ

Ой спи, сину, колишу тя,
Доки не вснеш, не лишу тя.
Прикладу тя камінцями,
Сама піду за вівцями.

Вівці будуть травку пасти,
А я буду кужіль прясти.

Ой кужілю-ворожілю,
Біда би тя, кужіль, пряла,
А не моя головонька
Над тобою та й дрімала.

ГЕЙЦЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ

Гейцю, люлю, лю-лю-лю,
Під зелену дулю,
Дуля буде цвісти,
Дитя буде рости,
Дуля буде родити,
Дитя буде ходити,
Дуля буде обпадати,
А дитя буде збирати.

ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТТЯ

Ой спи, дитя, без сповиття,
На м'якенькій подушечці,
Поки мати з поля прийде
Та принесе три квіточки,
Та положе в головочки.
Ой кіт воркне, дитиночка вмовкне,
Ой кіт лясне, дитиночка засне.
Ой кіт воркоче, дитиночка спать
хоче.

Ой хоч хоче, та не спить,
Треба котка дубцем бить.
Не дубчиком — різочками,
Щоб не плакало слізочками.
А-а-а!

СПАЛО ДИТЯ, СПАТИ БУДЕ

Спало дитя, спати буде,
Йому мати сторож буде,
А сестричка до помочі
Та як удень, так і вночі.
Щоб зростало маленятко,
Наше любе пташенятко,
Наша квітонька маленька,
Наша зіронька ясненька.

ОЙ ЛЮЛЮ-ЛЮЛЮ

Ой люлю-люлю, ой люлю-люлю,
Поставлю тя під дулю,
Дуленька цвіте, дуленька цвіте,
Тобі доленька росте.

АЙ НУ, ЛЮЛІ-ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ай ну, люлі-люлі-люлі
Налетіли з поля гулі.
Та й посіли на воротях
У червоних та чоботях.

Стали думати-гадати,
Чим дитину годувати:
Чи кашкою, чи молочком,
Чи солоденьким медочком.

Солоденькими калачами,
Щоб спав Толік та й ночами.

ЩУКА-РИБА В МОРІ ГРАЄ

Щука-риба в морі грає,
А Івасик спать лягає.
Я рибоньки да наловлю,
Івасику да наварю,
Ой я його заколишу.
А Івасик буде спати,
А я буду колихати.
Коли б спало, щастя мало,
Коли б росло, не боліло
На головку і все тіло.

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛЯШІ

Ой люлі-люляші
Купив татко Наташі
Ляльку і кота,
Щоб удень гуляла,
А вночі щоб спала.

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛІ, БАЙ

Ой люлі-люлі, бай
Біжи дровець нарубай,
Водиченьки принеси
Та ще й Галю колиши.

Засни, засни, дитино
З карими очима,
З чорними бровами,
Засни, засни без мами.

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛІ-ЛЮЛЕЧКИ

Ой люлі-люлі-люлечки,
Шовкові вервечки,
А дитина панська,
Колиска циганська.
Спи, дитино, бо покину,
Сама піду по калину.
Наламаю калиноньки,
Обкладу я головоньку.

ОЙ КОЛИСАЛА, ОЙ КОЛИСАЛА ДИТИНУ МАЛЕНЬКУЮ

Ой колисала, ой колисала дитину
маленькую,
Ой урвала я, ой урвала я поворозку
тоненькую.
Ой не жаль мені, ой не жаль мені
поворозки тоненької,
Ой лишень мені, ой лишень мені
жаль дитинки маленької.
Бо колисочка, поворозочка
з крутого деревечка,
Дитинка мала, дитинка мала матінці
від сердечка.
Бо колисочку, поворозочку за день,
за два збудую,
Дитинку малую, дитинку малую
за рік не вигодую.
Бо колисочка, поворозочка
і ще другая буде,
Дитинка умре, дитинка умре,
другої вже не буде.

ЛЮЛІ-ЛЮЛІ, ДИТИНО

Люлі-люлі, дитино,
Поїдемо по сіно,
Візьмем тебе з собою,
Ти нам будеш слугою.
Ти нам будеш коні пасти,
А ми будем сіно класти.

ЛЮЛЯЙ ТИ МІ, ЛЮЛЯЙ

Люляй ти мі, люляй,
Мій малий синочку,
Усни ти мі, усни,
Лем на годиночку.

ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, СОКОЛЯТКО

Люляй, люляй, соколятко,
Принесе ті отець ябко.
Отець ябко, мати грушу,
Люляй, люляй, соколюшу.

А ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ

— А люляй мі, люляй
Лем ся не викуляй
З той новой люлички
До чорной землички.

Люляй же мі, люляй,
Нич собі не думай,
Бо будеш думати,
Та не будеш спати.

Люляй же мі, люляй,
Соколе-пахоле,
Чи ти мі поженеш
Волоньки на поле?

— Пожену, мамочко,
Як буде світати
Не буде вам треба
Пастушка їднати.

— А люлю мі, люлю,
Де я тя притулю?

Під зелену липу
Дитину повиту.

Люляй же мі, люляй,
Чорні очка стуляй.
І я би стуляла,
Як би-м такі мала.

КОЛИСАЛА БИ-М ТЯ

— Колисала би-м тя
І во дні і вночі,
Кеби-м ся дожила
Од тебе помочі.
— Тоді ся, мамочко,
Тоді ся дожиєш,
Коли ся мі з ручки
Водички напиєш.
Кому мамко, кому
Кошулечку шиєш?
— Тобі, мій синочку,
Бо на війну підеш.
— Вишийте, мамочко,
З білими нитками,
Жеби-сьте пізнали
Межи вояками.
А іще вишийте
Самим діамантом,
Жеби-сьте пізнали
Межи регіментом.

БУВАЙ ЖЕ МИ, БУВАЙ

Бувай же ми, бувай,
Лем ся не надувай;
Піду я до поля,
Влаплю ти сокола.

Улаплю сокола
На злату стужочку,
Бувай же ми, бувай,
Мій милий синочку.

Усний же ми, усний,
Аспонь лем на снічок,
Веру ти принесу
Малий медовничок.

А УСНИ МІ, УСНИ, ВЕЛИКЕ ВИРОСТИ

А усни мі, усни, велике вирости,
Велике, як і я, біле, як лелія.

Колиш ся мі, колиш, колисочко нова,
Бо як ти не будеш, буде яворова.

Волярі, волярі, а я волярочка,
Ви пасете воли, я лем Іваночка.

Ви пасете воли, стоїте з конями,
Я лем Іваночка з чорними очами.

Колиш ся мі, колиш, колисочко сама,
Бо я вже не можу, бо я зуновала.

КОЛИСАЛА БИ-М ТЯ ЯК ВО ДНІ, ТАК ВНОЧІ

Колисала би-м тя як во дні, так вночі,
Коби-м ся діждала за тобов помочі.

Але я ся дожду жалю великого,
Шкода, боже, буде колисання мого.

Колиш мі ся, колиш, колисочко, сама.
Бо я тя не буду, бо мі зуновала.

Не зуновала мі тота колисочка,
Лем мі зуновала мала дитиночка.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой ну, люлі-люлі,
Налетіли гулі
Із чужої сторони
До нашої дитини.
Ой ну, люлі-люлі,
Прилинули гулі,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.
Ой ну, люлі-люлі,
Налетіли гулі,
Сіли на колисці
В червонім намисті.
Стали думать і гадать,
Чим дитинку дарувать:
Чи сонками, чи дрімками,
Чи красними ягідками.
— Подаруймо сонки-дрімки.
Сонки-дрімки в колисоньки,
А ростоньки у костоньки,
Добрий розум в головоньки.
Стали думать і гадать,

Чим дитинку забавлять.
Дали йому три квіточки:
Одну квітку сонливую,
А другую дрімливую,
А третюю щасливую.
Стали думать і гадать,
Чим дитинку годувать:
Чи кашкою, чи борщем,
Чи бубличком, калачем,
Чи кашкою, молочком,
Чи бубличком із медком,
Чи кашкою, чи медком
Чи солодким яблучком.
А-а-а-а!

ЕЙ ЙА ЛЮЛЮ МІ, ЛЮЛЮ

Ей йа люлю мі, люлю,
ой під зелену дулю,
Ей дуля ся розвиє, ей дитину
прикриє.
Ей дуля ся розвиє зеленим
листочком,
Ей дитину прикриє
ей синім покривочком.

ЕЙ ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ

Ей люляй мі, люляй,
Сині очка стуляй,
І я би-м стуляла,
Коби-м такі мала.
Ей люляй мі, люляй,
Сиротенько мала,
Бо твой няньо умер,
Я вдова остала.
Я вдова остала,
Мам семеро діти,
Сиротеньки мої,
Як вас виживити.

ОЙ ЛЮЛЮ, МАЛИЙ ІВАСЕНЬКУ

Ой люлю, малий Івасеньку,
Ой люлю-люлю!
Ой тато на подолю,
А мамуня в полю.

ОЙ СПИ, ДИТЯ, ВДЕНЬ І ВНОЧІ

Ой спи, дитя, вдень і вночі,
Не виплакуй чорні очі.
Чорні очі, як теренець,
Біле личко, як паперець.

ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, МІЙ СИНОЧКУ

Люляй, люляй, мій синочку,
Справлю тобі колисочку,
Справлю тобі колисочку
Та й повішу на дубочку.

Ей сонце зійде, обогріє,
Листок впаде та й накриє,
Будуть пташки прилітати та будуть співати
Дитиночку малесеньку будуть присипляти.

Сонце зійде, обогріє,
Роса впаде та й скупає,
Листок впаде та й накриє.
Будуть пташки прилітати та й будуть співати.
Дитиночку малесеньку будуть присипляти.

Люляй, люляй, мій синочку,
Лем ся не скарбуляй
З колиски нової до землі чорної.
Гейчи мені, гейчи, не є дома мамці,
Мамця пішла в поле, спи,
білий соколе.

ОЙ ПІДУ Я В ЧИСТО ПОЛЕ

Ой піду я в чисто поле,
Спи, дитятко, спи, соколе!

КОЛИСАЛА, ЛЕЛІЯЛА

Колисала, леліяла,
Послуги ся надіяла:
— Ой, хцеш люляй, хцеш не люляй,
Послуги ся не надіяй!
Бо як умру, то не буду,
Як доросту, в війну піду.
Піду в війну воювати,
Чужу кровцю проливати.
— Чужа кровця — не водиця,
Проливати не годиться.

ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАШЕЧКИ

Гойда, гойда, гойдашечки!
Зимна роса на пташечки,
А найбільша на єдную,
На Марусю маленькую.

А-А, ЛЮЛЕЧКИ

А-а, люлечки!
Шовковії вервечки,
Золотії бильця,
Срібні колокільця,
Мальована колисочка,—
Засни, мала дитиночка!

ЛЮЛЯЙ ЖЕ МИ, ЛЮЛЯЙ

Люляй же ми, люляй,
Сиві очка стуляй,
І я би стуляла,
Коби-м такі мала.
А люляй ми, люлю,
Під зелену дулю,
Під крячок зелений,
Сину премилений.
А люляй ми, люляй,
Моє соколятко,
Принесе ти няньо,
Принесе ти ябко.
Няньо, няньо ябцьо,
Гей, а мама грушку,
Люляй же ми, люляй,
Мій малий Андрушку.
Люляй же ми, люляй,
Сиві очка стуляй,
Сиві, як голубе,
Моє дитя любе.

ОЙ, СИНУ МІЙ, СИНУ

Ой, сину мій, сину,
Я за тобов гину,
Не вво дні, не вночі,
Нігда не спочину.

Вво дні не спочину,
Бо роботу роблю,
Вночі не спочину,
Бо тебе вартію.

СИНУ МІЙ ЛЮБЕНЬКИЙ

— Сину мій любенький,
Сину мій надобний,
Як ти ми виросneш,
Ци ми подаш води?

Сину мій любенький,
Сину мій надобний,
Як ти ми виросneш,
Ци ми займеш воли?

— Подам ти водиці
Із новой студниці,
Із новой студниці
Тій моїй мамочці.

ОЙ ЛЮЛЮ МИ, ЛЮЛЮ

Ой люлю ми, люлю,
Вшию ти кошулю.
Кошулю тоненьку,
На літо легеньку.

Кошулю тоненьку,
На літо легеньку,
Вшию я на свою
Рибку премиленьку.

ЛЮЛЮ ЖЕ МИ, ЛЮЛЮ

Люлю же ми, люлю,
Сховам тя під дулю,
Під дулю зелену,
Рибку премилену.

Люлю же ми, люлю,
Сховам тя під дулю,
Дуля буде цвити,
А ти будеш снити.

Люлю же ми, люлю,
Де я тя притулю?
Під зелену сосну,
Дитину розкошну.

ПІДЕ МИ ДИТЯТКО . .

Піде ми дитятко,
Піде ми люляти,
Під зелену грушку
Піде ми лежати.

Грушка буде цвити,
Дитя буде рости,
А грушочка буде грушочки родити,
А дитятко буде збирати ходити.

ЧУЧКИ ЖЕ МИ, ЧУЧКИ

Чучки же ми, чучки,
Зв'язалось ми ручки,
Зв'язалось на туго,
Не знав, ци на довго.

Ручки зьми зв'язало,
Жеби-м не робила,
А ніжки спутало,
Жеби-м не ходила.

СИНУ МІЙ МОЛОДИЙ

Сину мій молодий,
Не ходь коло води,
Не зривай квіточки,
Най ростуть ягоди.

Сину мій молодий,
Не ходь коло води,
Бо тя рибки з'їдять,
Де люди не видять.

УСНИЙ ЖЕ МИ, СИНУ

Усний же ми, сину,
На єдну годину,
Покаль я перейду
Глибоку долину.

Глибока долина
Слабо покошена,
Яка я про тебе,
Сину, знівочена.

ГАЯЙ ЖЕ МИ, ГАЯЙ

Гаяй же ми, гаяй,
Ані ми не ставай,
Ані ми, сину мій,
Біди не задавай.

Гаяй же ми, гаяй,
Сину мій маленький,
Сину мій маленький,
Соколе біленький.

ОЙ, СИНУ МІЙ, СИНУ

Ой, сину мій, сину,
Тяжко тя годію,
З чого я ти, з чого,
Хижку вибудію.

Збудію я ти єй,
О єден облачок,
Та ти з ней вилетиш,
Як до поля пташок.

ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, СОКОЛОЧКУ

Люляй, люляй, соколочку,
Не суш мою головочку,
Десь уж ми є засушена,
Дітин моя премилена.

Люляй, люляй, сину милий,
Не можу ти дати ради,
Ради ти не можу дати,
Бо тя мусю колисати.

Е-Е, Е-Е, ЛЮЛЕЧКИ

Е-е, е-е, люлечки!
Золотії вервечки,
Мальовані бильця,
Колихала мати сина,
Свого чорнобривця.
Е-е, е-е, е-е-е.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ-ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі-люлечки,
Шовковії вервечки,
Золотії бильця,
Підем до Кирильця.
Що ж Кирильцьо робить?
Писаночки пише,
Писаночки пише,
Дитятко колише.

СПИ, ДИТИНО, В КОЛИСОЙЦІ

Спи, дитино, в колисойці,
Як горошок в лупинойці.
Горошок сі вилущає,
Дитина сі висипає.

УСНИЙ ЖЕ МІ, УСНИЙ

Усний же мі, усний,
Дитиночко мала,
Бо я хочу піти
До роботи зрана.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ДИТЯ, СПАТЬ

Ой ну, люлі, дитя, спать,
Пішла мати жита жать
Та й вижала три квітки...
Що первую сонливу,
А другую дрімливу,
А третюю щасливу.
Ой щоб воно спало,
Щастя-долю мало,
І добрую годину
На малую дитину.
Ой щоб воно спало
І спати хотіло,
Як квіт червоніло.

УСНИЙ ЖЕ МИ, УСНИЙ

Усний же ми, усний,
Холе-м на годину,
Закля я одведу
Волки на долину.
Гаю, сину, гаю,
Най я ти не лаю,
Маю я ти лати,
Волієш ти спати.
Усний же ми, усний,
Хоць лем на годину,
Най ми мої ручки
Дакус одпочинуть.
Колиш ся ми, колиш,
Колисочко сама,
Бо я уж не буду,
Бо я зунована.
Бо я зунована,
Ручки ня зболіли,
Що тебе, синочку,
По горах носили.

ГАЮ ЖЕ МИ, ГАЮ

Гаю же ми, гаю,
Не задавай жалю,
Жалю великого,
До серденька мого.

Гаю же ми, гаю,
Підеме до гаю
Назбирати квітя,
Забавити дитя.

Гаю же ми, гаю,
Зелененький гаю,
Що по тобі ходжу,
А тя не рубаю.

Гаю же ми, гаю,
Мій малий соколе,
Коли же ми займеш
Волочки на поле.

Усний же ми, усний,
Скоро горі росний,

Росний до повали,
Чей би сь дало слави.

Усний же ми, усний,
Скоро горі росний,
Росту великого,
Розуму мудрого.

КОЛИСАЛА БИ-М ТЯ

Колисала би-м тя,
Лем не маю коли,
Бо ми призістала
Робота на поли.

Люди поробили,
Домів новозили,
Лем моє зістало,
Листочком припало.

Роботонько моя,
Щось ми призістала,
То про тебе, сину,
Що-м тя колисала.

ЛЮЛЮ ЖЕ МИ, ЛЮЛЮ

Люлю же ми, люлю,
Вшию ти кошулю
З тонкого рубочку,
Мій милий синочку.
Люлю же ми, люлю,
Де я тя притулю,
Притулю я тебе
Під бочок у себе.
Люлю же ми, люлю,
Де я тя притулю,
Під зелену липу
Дитину повиту.
Люлю же ми, люлю,
Вшию ти кошулю
З трьома дірочками,
Підеш з овечками.
Люляй же ми, люляй,
У снопічку думай:
Сорочку не маєш,
Спати не думаєш.

ЛЮЛІКАЙ, ЛЮЛІКАЙ

Люлікай, люлікай,
У полі привикай,
Од чужой мамочки
Не питай цицочки.

Ать піде мі, піде
Моя рибка спати,
Ать буду я, буду
Рибку колисати.

Люлікай, люлікай,
У полі привикай,
У полі — поволи,
Спий, рибко,— маш коли.

Ей буду я, буду
Рибку колисати,
Ей буде ми, буде
Моя рибка спати.

Люлікай, люлікай,
У полі привикай

Вітру холодному,
Дощику дрібному.

Люлі же ми, люлі,
Вшию ти кошулі
Тоненькі, біленькі,
В неділю чистенькі.

Усний же ми, усний,
Великий виросний,
Великий, як і я,
Білой, як лелія.

Люлю же ми, люлю,
Де я тя притулю,
Притулоньку не маш,
Притуль тя, боже, сам.

Люлікай, люлікай,
У полі привикай,
У полі — поволи,
Бо дома нит коли.

ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ

Ой люлю, лю-лю-лю,
Хороше дитя.
Я тебе родила,
Доленько моя.

Ой люлю, лю-лю-лю,
Ти, синочку мій,
Котрий хлопець гарний,
То синочок мій.

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой люлі-люлі,
Моя дитино.
Ой куди йтиму,
Тебе не кину.

Ой куди йтиму,
Тебе буду брати,
То за рік, за два
Буду служеньку мати.

Ой за рік, за два,
За років штири
Може мої рученьки
Та одпочинуть.

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой люлі-люлі,
Налетіли гулі,
Стали геготати,
Що дитині дати.

З пушечку подушечку,
З пір'ячка периночку,
З пір'ячка периночку,
В щасливу годиночку.

Щоб дитина спала
Та щоб не плакала,
Щоб росла і не боліла
Не голова і не тіло.

ОЙ НУ, ДИТЯ, СПАТИ

Ой ну, дитя, спати,
Поки прийде з поля мати
Та принесе три квіточки.
Одна буде сонливая,
Друга буде дрімливая,
Третя квітка — буде спать,
Щастя й долю дарувать.

ЦИТЬ, ДИТИНО

Цить, дитино, цить, не плач
Принесе киця калач.
Вже недалечко — на мостику,
Несе калач на хвостику...

ОЙ НУ, НУ, КОТИНО

Ой ну, ну, котино,
Засни, мала дитино,
Що на дитиночку сон
Із усяких сторон;
Із курей, із гусей
На маленьких дітей.

ОЙ ЛЮЛЮ, ОЙ ЛЮЛЮ

Ой люлю, ой люлю,
Спи, маленька Танько,
Ой люлю, ой люлю.
Прийшов старенький Панько,
Лю-лю-лю, лю-лю-лю,
Я ти очки стулю.
Лю-лю.

ОЙ СПИ, ДИТЯ

Ой спи, дитя, колишу тя,
Як ти уснеш — я лишу тя,
Піду в гори на малинки
Назбираю для дитинки.

ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, ГОЛУБ'ЯТКО

Люляй, люляй, голуб'ятко,
У колисці тобі м'ятко,
Спи всю нічку, рано встанеш,
Що захочеш, то дістанеш.

ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, ГОЛУБ'ЯТКО

Люляй, люляй, голуб'ятко,
Поколише тебе татко,
А сли татко схоче спати,
Поколише рідна мати.

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой люлі-люлі
Малі зозулі
Люляйте,
А прийде ранок,
Буде сніданок,
Вставайте.

ДРІМКА ГРАЛА

Дрімка грала
Та й дрімала,
Наші хлопці
Присипала.

Дрімка грала,
Перестала,
Лиш дитина
Задрімала.

ДРІМКА ГРАЛА

Дрімка грала
Та й ще грає,
Наші діти
Присипає:

Спи, дитинко,
Спи, маленька,
При тобі є
Рідна ненька.

Я НЕ БУДУ СПАТИ, СПАТИ

Я не буду спати, спати,
Буду дитя колихати,
Коби не ті воротниці,
Що на світло лют водиці...

ЛЮЛІ-ЛЮЛІ ТА ЛЮЛІ

Люлі-люлі та люлі,
Налетіли гулі,
Посідали на люлі
Та й стали гадати,
Що Сергійку дати:

Чи булі, чи кека,
Чи три гроші на медок,
Чи червоних ягідок?

Ні булі, ні кека,
Ні грошей на медок,
А червоних ягідок.

А ГОЙЦІ МИ, ГОЙЦІ

А гойці ми, гойці,
Пішла мама товчи,
А няньо орати,
Янчо поганяти.

ЛЮЛЯЙТЕ, ЛЮЛЯЙТЕ

Люляйте, люляйте, мої дрібні дзеці,
Не стара-м ся з вами, бо єм на ореці.

Люляйте, люляйте, мої дрібні дітки,
Як ви вироснете, підете на квітки.

А УСНИЙ МИ, УСНИЙ

А усний ми, усний,
Соколе мій ясний,
Би сь ми доти заспав,
Поки лампа згасне.

А люляй ми, люляй,
Кідь ми маш люляти,
Бо я тебе не мам,
Коли колисати.

Ані колисати,
Ані ти співати,
Люляй же ми, люляй,
Кідь ми маш заспати.

ЛЮЛЯЙТЕ, ЛЮЛЯЙТЕ

Люляйте, люляйте, мої дрібні діти,
Тельо ми за вами серце не вилетит.

Люляйте, люляйте, хліба не питайте,
Бо на купу хліба тяжко робіць
треба.

Люлю же ми, люлю, впечу я ти
грулю,
Не єдну, але дві, лем ти ми добрі
спій.

Гаяй же ми, гаяй, впечу я ти баля,
Не єдно, але два, лем ти
ми будь добра.

КОЛИСАЛА Я ДИТИНОНЬКУ МАЛЕНЬКУ

Колисала я (2) дитиноньку
маленьку,
Та поломила (2) колисочку
новеньку.
Не жаль же мені (2)
та й тої колисоньки,
Лише мені жаль (2)
малої дитиноньки.
Бо колисоньку (2) за день,
за два збудую,
Малу дитину (2) за рочок
не згодую.
Бо колисочка (2)
з крутого деревенька.
Мала дитина (2)
з-під щирого серденька.
Бо колисочка (2) по колисочці буде,
Дитина умре (2)—матінка не забуде.
Ой тяжко-гірко (2) каміння угладати,
Ще гірше, тяжче (2) дитину
згодувати.

ЛЮЛЮ-ЛЮЛЮ, МІЙ СИНОЧКУ

Люлю-люлю, мій синочку,
Справлю я ті колисочку,
Справлю я ті колисочку
Та й повішу на дубочку.
Сонце зійде — обігріє,
Роса впаде та й скупає,
Листок впаде та й накриє,
Вітрець стане — заколише,
Птах прилетить — заспіває.

ОЙ СПИ, ДИТЯ

Ой спи, дитя, колишу ті,
Як не заснеш, я лишу ті.
Піду в поле на роботу,
А верну сі аж в суботу.
Зроблю тобі колисочку,
Повішу ї на липочку,
Буде вітрець повівати,
Дитиноньку колисати.
Будуть пташки прилітати,
Дитиноньку годувати.

ЛЮЛІ-ЛЮЛІ, ЛЮЛЯТА

Люлі-люлі, люлята!
Гоніть, хлопці, телята.
Люлі-люлі, люлята!

Теляточка пасуться
І в хлівець заженуться.
Люлі-люлі, люлята!

Та спати полягають,
А пастушка згадають.
Люлі-люлі, люлята!

А пастушок у мішок,
А з мішечка в торбиночку,
Приспи нашу дитиночку.

Засни, засни, задрімай
Та нічого не думай!

ЛІТАВ, ЛІТАВ ЧОРНИЙ ШПАК

Літав, літав чорний шпак,
Він зозуленьку шукав.
Баю-баю, баю-бай!
Зозуленька сизокрила
На колисочці сиділа.
На колисочці сиділа,
Івашечка все гляділа.
Колисочка та скрипіла:
— Івашечко, ти засни,
Нас на вулицю пусти.

БАЮ-БАЮ-БАЮ

Баю-баю-баю!
Дровець нарубаю,
І в печі натоплю:
Буде тепло в хаті,
Буде дитя спати.

ГЕЙ, ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ

Гей, люляй, люляй
Мій любий соколе,
Чи ми скоро займеш
Волоньки на поле,
Займу я їх, займу,
Моя люба мати,
Не треба вам буде
Пастуха єднати.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой ну, люлі-люлі...
Налинули гулі,
Посіли на люлі,
Стали думать і гадать,
Чим діток годувать:
Чи кашою з молочком,
Чи бубличком та медком,
Чи солодким яблучком?

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой люлі-люлі,
Налетіли гулі
Та й сіли на люлі,
Стали думать та гадать,
Чим дитину годувать:
Чи сливок, чи грушок,
Чи вишневих ягідок,
А чи кашки з молочком,
Чи бублика з медочком?

ОЙ ХОДИЛА ЖУРАВОЧКА

Ой ходила журавочка
Та по комишу,
А я свою дитиночку
Та заколишу.
Ой ну, люлі-люлі.
Ой ходила журавочка
Та на той пожар,
Та попекла білі ніжки,
Стало мені жаль.
Ой ну, люлі-люлі.

ЛЮЛЮ ЖЕ МІ, ЛЮЛЮ

Люлю же мі, люлю, під широку
дулю!
Дуля ся розвиє, то тебе прикриє.
Колиш же ся, колиш, колисочко нова,
Бо як ти не будеш, буде яворова.
Колиш же ся, колиш, колисочко
сама,
Бо я піду до роботи зрана.
До роботи зрана,
звечора до спання,
Колиш же ся, колиш, колисочко
сама.

ГОЙДА, ГОЙДА, КОЛИШУ ТЯ

Гойда, гойда, колишу тя,
Доки не спиш, не лишу тя.
Сама піду за овцями,
Овці будуть травку пасти,
А я буду кужіль прясти,
Тебе, рибко, колисати.

УСНИЙ ТИ МИ, УСНИЙ

Усний ти ми, усний,
Не буду тя будила,
Буду коло тебе
Тихенько ходила.

А усний ми, усний,
Велике виросний,
Велике, як верба,
Біліцке, як крейда.

КЕБИ СЬ, СИНУ, ЗНАЛО

Кеби сь, сину, знало
Кельо мам роботи,
Та ти би ми спало
Холе-м до суботи.

Холе-м до суботи,
До неділі рана,
Та ти би ми спала,
Дитин моя драга.

ТИ, ПШЕНИЧКО ЯРА

Ти, пшеничко яра,
Радо би-м тя жала,
Кеби Ганька спала,
Би-м тя пов'язала.

Би-м тя пов'язала,
І до крижів склала,
Кеби моя Ганька
Так довго заспала.

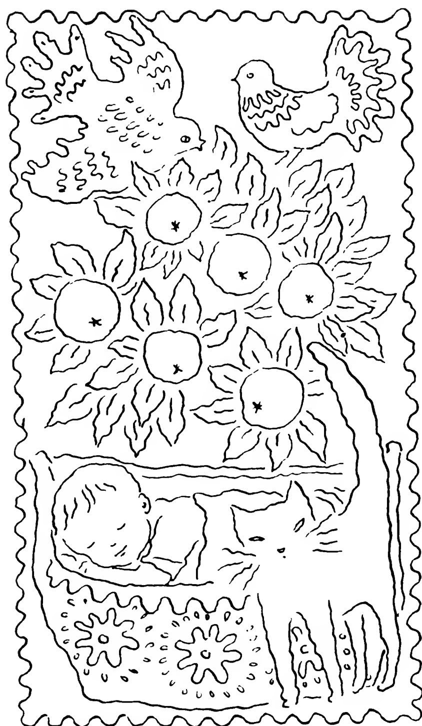
АЦЮ, ПАЦЮ, НАДВІР З ХАТИ

Ацю, пацю, надвір з хати,
Буде моє дитя спати.
Бодай спало, не боліло,
На личеньку рум'яніло.

ШКОДА ЛІСУ ЛЕБЕДИНА

Шкода лісу лебедина,
Же в нім нема солов'я,
Нема кому рано встати,
Дитятойку приспівати:
— Люлю-люлю, люлю-люлю!
Спи, маленька Ганнулю!

КОЛИСКА

КОЛИСОЧКО НОВА

Колисочко нова
З жовтого явора,
Колишу я в тобі
Білого сокола.
Колиш ся, колиско,
Попри землі низько,
Колишу я в тобі
Мале дівчатисько.
Люляй ми, ся, люляй,
Добрі тобі спати,
Кідь тебе колише
Твоя власна мати.
Спати би ти, спати,
Моя рибко, спати,
Бо я тя не маю
Коли колисати.
Тадь усний ми, усний,
На годину, на дві,
Бись гордо ходило,
Тяжко не робило.

КОЛИСОЧКО НОВА

Колисочко нова
З жовтого явора,
Колишу я в тобі
Білого сокола.

Усний же ми, усний,
Холем на годину,
Закля я одведу
Волки на долину.

Усний же ми, усний
Великий виросний,
Великий, як сосна,
Дитино розкошна.

КОЛИСОЧКО НОВА

Колисочко нова
З жовтого явора,
Хто тебе ісправив,
Пішов до Тамбора.

По Тамборі ходжу,
Штирі коні воджу,
А п'яту миленьку
За ручку біленьку.

КОЛИСОЧКО МАЛА

— Колисочко мала, поколиш ся сама,
Чей у тобі усне дитиночка мала.

Дитиночка мала, доленьку би'зь
мала,
Доленьку добреньку, сину мій
миленький.

Ой, сину мій, сину, то я з тобов
гину,
Яка нічка темна, нігда не спочину.

— Тогди било, мамко, тобі спочивати,
Коли било мене нігде не видати.

КОЛИШ СЯ МІ, КОЛИШ,
КОЛИСОЧКО НОВА

Колиш ся мі, колиш, колисочко нова,
Колишу я в тобі білого пахола.
Колиш ся мі, колиш, колисочко сама,
Жеби я си пішла до роботи зрана.
Колиш ся мі, колиш, колисочко сама,
Бо як ти не будеш, то буде
склан̂яна.

ПОВІШУ Я КОЛИСОЧКУ НА ДУБОЧКУ

Повішу я колисочку на дубочку,
Люлі, люлі, засни, поспи,
мій синочку,
Буде вітрик повівати
І синочка колихати,
З дуба листя опадати
Та синочка забавляти.

Буде сонечко сіяти,
Між листячком заглядати,
Між листячком заглядати
І синочка цілувати.

ОЙ ПОВІШУ КОЛИСОЧКУ

Ой повішу колисочку на вербу,
на вербу,
Ой спи, ой спи, дитинонько,
доки сі не верну.
Колиши сі, колисонько новая, новая,
Спи в колисці, дитинонько малая,
малая.
Колиши сі, колисонько новенька,
новенька,
Спи в колисці, дитинонько маленька,
маленька.

КОЛИШИ СІ, КОЛИСОНЬКО

Колиши сі, колисонько із дуба,
із дуба,
Колиши сі в колисоньці, дитинонько
люба,
Колиши сі, колисонько з орішка,
з орішка,
Колиши сі в колисоньці,
мамина потішка.

КОЛИСКО, КОЛИСКО

Колиско, колиско,
Колиш ся саменька,
Колише ся в тобі
Дитина маленька.
Колисочка нова,
Колиш ми ся сама,
Я вже тя не годна,
Бо сь ми навновала.
Колиш ми ся, колиш,
Моя люба дівко,
Я вже тя не годна,
Колисати тілько.
Дує вітер, дує,
Галузочков кивать,
Галузочков кивать,
Діти ми зобуджать.
Коби ти ми, рибко,
Спало не плакало,
Спало не плакало,
Росло — не боліло.

МАЛЬОВАНА КОЛИСОЧКА

Мальована колисочка,
Малесенька дитиночка
Та в пухових подушках,
Та в шовкових пелюшках.

ПОВІШУ, ПОВІШУ КОЛИСКУ НА ДУБА

Повішу, повішу колиску на дуба,
Буде вітер повівати, колисочку
колисати.
Колишся, колиско, понад землю
низько,
У ній ся колише маленький
хлопчисько.
Колисочко нова з жовтого явора,
Я в тобі колишу малого сокола.
Ой люлю та й люлю, дай ти, боже,
долю,
Дай щасливеньку, дитино маленька.
Ой колиш, колиш, колиско новенька,
В тобі ся колише рибонька маленька.

КОЛИШ СЯ МІ, КОЛИШ

Колиш ся мі, колиш,
Колисочко нова,
Бо як ти не будеш,
Буде яворова.

А усний мі, усний,
Велика уросний,
Велика, як і я,
Біла, як лелія.

Колиш ся мі, колиш,
Колисочко з тису,
Бо я в ній надобну
Дитину колишу.

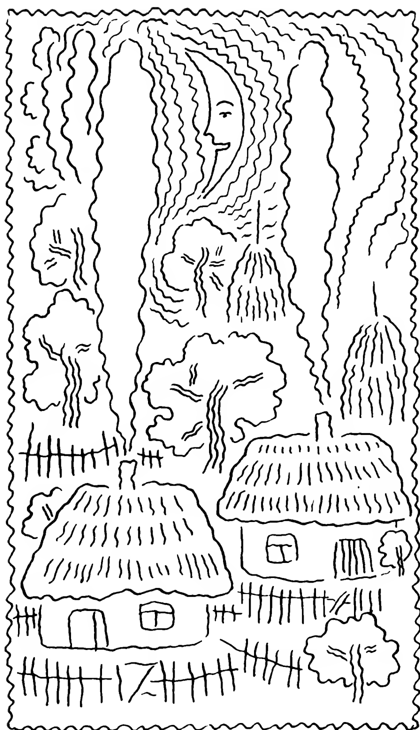
А люляй мі, люляй,
Сиві очка стуляй,
Сиві, як голуби,
Дитя моє любе.

А люляй мі, люляй,
Як мі маш люляти.

Бо я тебе не мам
Коли колисати.

Коли колисати,
Ани заспівати,
Люляй же мі, люляй,
Кед мі маш люляти.

СОН

ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плота,
Питається сон дрімоти:
— А де будем ночувати?
— Де хатонька теплесенька,
Де дитина малесенька,
Там ми будем ночувати,
Дитиночку колихати.

ХОДИТЬ СОНКО ПО ДОЛИНІ

Ходить сонко по долині,
Мати кличе до дитини:
— Ой, соночку, соколочку,
Іди до нас в колисочку!
Іди до нас в колисочку,
Приспи нашу дитиночку!
У нас хатка тепленькая,
Колисочка новенькая.
Не йде сонко, не приходить,
Десь комишем тихо бродить.
— Ходи, броди по комишу,
А я й сама заколишу.

ОЙ ХОДИТЬ СОН ПО УЛОНЬЦІ

Ой ходить сон по улоньці
В білесенькій кошулоньці,
Слоняється, тиняється,
Господоньки питається:
— А де хатка теплесенька
І дитина малесенька —
Туди піду ночувати
І дитину колихати!
— А в нас хата тепленькая
І дитина маленькая;
Ходи до нас ночувати
І дитину колихати!
Ходи, сонку, в колисочку,
Приспи нашу дитиночку!..

ХОДИТЬ СОНКО ПО ВУЛИЦІ

Ходить сонко по вулиці,
Носить спання в рукавиці,
Чужих дітей пробуджає,
А Ганнусю присипляє.
— Вступи ж, сонко, вступи до нас!
Буде тобі добре у нас!
У нас хатка тепленькая
І Ганнуся маленькая,
Люляй же нам Ганю, люляй,
Докупочки очки стуляй!

СОНКУ-ДРІМКУ, ГОЛУБОЙКУ

Сонку-дрімку, голубойку!
Приспи ж мою дитинойку,
Приспи ж ми ю вдень і вночі!

Буде мати чорні очі,
Чорні очі, біле тіло,
Би кожному миле було,
Щоби росла — не боліла,
Головоньки не сушила.
Дитинонька — неволенька,
Головоньці клопотонька.

НАД ТИСОЮ БІЛЕЙКОЮ

Над Тисою білейкою
Ходить сонко з милейкою,
Єго мила дрімка-сімка
Два Миклоша на сон здімка.

ПІД ЗЕЛЕНИМ БАЙ БЕСКИДОМ

Під зеленим бай Бескидом
Ходить сонко старим дідом
І обіруч топір взявши,
Межи плечі тайстру склавши,
У тайстрині чмелі грали.

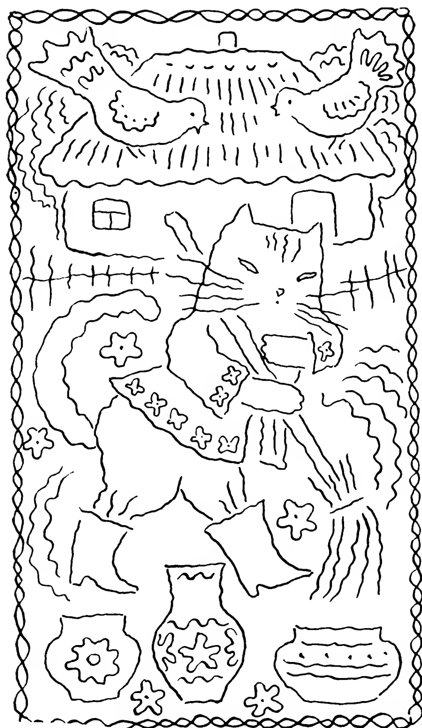
ПРИЙДИ, СОНКУ, В КОЛИСОНЬКУ

Прийди, сонку, в колисоньку,
Приспи мою дитиноньку.
Та щоб спала, не плакала,
Та щоб росла, не боліла
На головку і все тіло,
Та щоб личко не марніло.

ПРИЙДИ, СОНКУ, В КОЛИСОНЬКУ

Прийди, сонку, в колисоньку,
Приспи мою дитиноньку,
А ти чужі присипляєш,
Ой йа мою ізбуджаєш!

КОТИК

ОЙ, КОТИКУ, КОТИКУ

Ой, котику, котику,
Мальований хвостику,
Не ходи кругом хати,
Не збуди нам дитяти.
Дитятко маленьке,
Спатки раденьке.
А-а-а.

ОЙ, КОТИКУ БІЛИЙ

Ой, котику білий,
Ой, котику сірий,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти.

ХОДИТЬ КІТ ПО ГОРІ

Ходить кіт по горі,
Носить сон в рукаві,
Всім діточкам продає,
А Санечці так дає.

ОЙ НУ, КОТУ-КОТИНО

Ой ну, коту-котино,
Засни, мала дитино,
Засни, засни, задрімай
Та й нічого не думай.
Тільки думай та гадай,
Чим дитятко годувать,
Чи кашкою з молочком,
Чи бубличком із медком.

ОЙ, КОТОЧОК, КОТОЧОК

Ой, коточок, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок,
Бо галочки полетять,
Нам дитинку ізбудять.

А-А, КОТІВ ДВА

А-а, котів два,
Сірі, білі обидва,
По бережку ходили
Та качечку ловили.
А качечку на юшечку,
А пір'ячко в подушечку,
Щоб дитинка була спала,
Була спала, не кричала.
А-а, а-а! А-а, а-а!

А-А-А, КОТКИ ДВА

А-а-а, котки два,
Сірі, білі обидва.
По бережечку бігали,
Вони качечку спіймали.
А качечка на юшечку,
А пір'ячко в подушечку.

Ой ти, котку, котку,
Зробив бабі шкодку:
Виліз на полицю
Та з'їв паляницю.

Стала баба котка бити:
Іди, коте, молотити,
Лапкою загрібати,
А хвостиком замітати,
А вушком носити,
А тоді їсти просити.

ОЙ НУ, КОТУ, КОТІВ ДВА

Ой ну, коту, котів два,
Сірі, білі обидва,
Ходіть до нас почувать,
Нам дитину колихать.
У нас хатка тепленька,
В нас дитинка маленька.

А-А, ТА КОТИКІВ ДВА

А-а, та котиків два,
Сіренькі обидва.
Ходять до нас ночувать,
Дитиночку колихать.
В нас хатка тепленька,
Дитина маленька
Та спати раденька.

А-А-А, КОТКІВ ДВА

А-а-а, котків два,
Сірі, бурі обидва.
Поїхали до лісу,
Наробили галасу.
Наробили крику-гуку
На всю нашу тиху луку.
А-а-а! Котків два,
З'їли котки барана,
А овечку з'їли пси,
Ти, дитятко, міцно спи!

А-А-А, КОТКИ ДВА

А-а-а, котки два,
Сірі, білі обидва
Просяться до хати,
Хочуть Галю взяти.
А ми Галю не дамо,
Бо ми Галю глядимо.

ХОДИТЬ КОТИК

Ходить котик
По дворку,
Збирає соломку
Все дитині в головки...
Ой ну, люлі-люлі...

ОЙ НА КОТА — ВОРКОТА

Ой на кота — воркота,
На дитину — дрімота.
Котик буде мишку м'яти,
Дитинонька буде спати.

ОЙ ТИ, КОТИК, КОТОЧОК

Ой ти, котик, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок,—
Нехай зів'ють віночок
Із руточки, із м'яточки
Дитиночці до шапочки.
Із рутоньки, із м'ятоньки,
З хрещатого барвіночку,
З запашного васильочку.

БИТИ КИЦЮ, БИТИ

Бити кицю, бити —
Не хоче робити.
Бити кицю по лапках —
Хай не ходить по лавках.
А-а-а!
Ходить котик по лавках
У червоних чобітках.
Бити кота, бити —
Не хоче робити.
А-а-а!
Бити кота по хвосту,
Щоб нарубав хворосту,
Бити кота у спину,
Щоб не будив дитину.
А-а-а!
А кіт про це як почув,
Та й в запічок дременув,
Та в запічок стриб-стриб,
Ти, дитинко, спи, спи!

ОЙ НУ, КОТУ, КОТОЧОК

Ой ну, коту, коточок
Заховався в куточок.
А-а-а-а!
Піймав собі мишку
Та й з'їв у затишку.
А-а-а-а!
Заховався в куточок,
Тільки видно хвосточок,
А-а-а-а!
Тільки видно хвосточок,
Що лякає діточок.
А-а-а-а!
Катя котика піймала
Та й почала бити.
А-а-а-а!
Не вчись, коту, лякати,
А вчися робити.
А-а-а-а!
А вчися робити,
Снопи молотити.
А-а-а-а!

ОЙ НУ, КОТЕ, КОТИНО

Ой ну, коте, котино, засни,
мала дитино. А-а!..
Засни, засни, задрімай
та нічого не думай. А-а!..
Ой ну, люлі-люлі, налетіли гулі.
А-а!..
Налетіли гулі та й сіли на люлі.
А-а!..
Стали думать і гадать, чим дитину
дарувать. А-а!..
Ой ну, люлі-люлечки,
шовковії вервечки. А-а!..
Золотії бильця — колихать
чорнобривця. А-а!..
Ой ну, люлі-люлі, налетіли гулі.
А-а!..
Сіли на воротях в червоних чоботях.
А-а!..
Стали вони воркувати, та нічого
було дати. А-а!..

Ой ну, коте, котино, засни,
мала дитино. А-а!..
Ой ну, коте, не гуди, спить дитина,
не буди. А-а!..
Дитяточко малеє, воно спати радеє.
А-а!..
Пішла киця по водицю та й упала
у криницю. А-а!..
Стала плакать і кричать, та нікому
рятувать. А-а!..
Пішов котик рятувати,
з води кицю витягати. А-а!..
Та взяв кицю та за ухо, та витягнув
там, де сухо. А-а!..
Ой ну, ну, ну, коти два, та ще й
сірі обидва! А-а!..
По садочку ходять, горобчиків
ловлять. А-а!..
Ой ну, коти, не гудіть, спить дитина,
не будіть. А-а!..
Ой ну, люлі-люлечки, шовкові
вервечки. А-а!..
Шовкові вервечки, мальовані
бильця. А-а-а-а!..

Мальовані бильця, срібні колокільця.
А-а-а!..
Колихала мати сина, свого
чорнобривця. А-а-а!..

ОЙ ТИ, КОТЕ РЯБКУ

Ой ти, коте рябку,
Та вимети хатку,
А ти, коте сірий,
Та вимети сіни,
А ти, котку рудю,
Та вимети грубу,
А ти, кішко, не ворчи,
Піди сміття одімчи.
А ти, волохатий,
Біжи кругом хати.
Тільки, котку, не мурчи,
Дитиночки не збуди.
А ти, коте муругий,
Прийди до нас удруге,
До нашої хати
Дитя колихати.
А ти, коте чорний,
Та сідай у човен,
Та й поїдеш на лужок,
Наламаєш квіточок

Забавляти діточок.
Поїдеш в долину
По червону калину
Забавляти дитину.

ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

Ой ти, коте, не гуди,
Спить дитина — не буди!
Дитяточко малеє,
Воно спатки радеє,
Дитяточко малесеньке,
Воно спати радесеньке.

ОЙ ТИ, КОТКУ СІРИЙ

Ой ти, котку сірий,
Не замітай сіни,
А ходи до хати
Дітей колихати.

ОЙ НУ, НУ, НУ, НУ

Ой ну, ну, ну, ну,
Ой ну, ну, ну, ну!
Коточок сіренький,
Коточок біленький.
Один сірий, другий білий,
Третій волохатий,
Бігай кругом хати
Та й піймай мишку,
Кинем у колиску.
Мишка буде пискати,
А Маруся буде спати.

А ТИ, КОТОК СІРЕНЬКИЙ

А ти, коток сіренький,
В тебе хвостик біленький,
А лапка чорненька
У нас Галя маленька.
Вона хоче, та й не спить,
Дай же дубець котка бить,
Щоб не вчився так робить,
А вчився молотить
Та лапкою загрібать,
А хвостиком замітать
Та Галочку колихать.

КОТЕ СІРИЙ

Коте сірий,
Коте білий,
Коте волохатий!
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти:
Дитиночка буде спати!

ОЙ НУ, КОТКУ РЯБКУ

Ой ну, котку рябку,
Та скопай нам грядку,
Малу, невеличку,
Як із рукавичку.
Ми насієм маку
Та ще й пастернаку,
Та насадим квіточок
Забавляти діточок,
Бо в нас діти маленькі,
Гулять вони раденькі.

ОЙ НУ, КОТЕ МУРУГИЙ

Ой ну, коте муругий,
Коли б такий і другий,
То запрягли б у візок,
Поїхали б у лісок,
Нарубали б хмизку
Та заплели б хижку
Для обох коточків
І для їх діточків.

А-А, КОТОЧОК

А-а, коточок
Заховався в куточок
Од маленьких діточок...

ОЙ БУВ СОБІ КОТОЧОК

Ой був собі коточок,
Украв собі клубочок
Та сховався в куточок,
Щоб люди не знали —
Котка не впіймали.
Стали котка бити
Та ще й говорити:
— Не вчись, котку, красти,
А вчися робити —
Черевички шити
Та й не дорогії —
По три золотії.
Будуть люди купувати,
Будуть тебе шанувати.

ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТОЧОК

Ой ти, коте, коточок!
Не ходи рано в садочок,
Не полохай дівочок,
Нехай зів'ють віночок
Із рутоньки, із м'ятоньки,
З хрещатого барвіночку,
З запашного василечку.
Ой спи, дитя, до обіда,
Покіль мати з міста прийде
Да принесе три квіточки:
Ой первую зросливую,
А другую сонливую,
А третюю щасливую,
Ой щоб спало, щастя знало,
Ой щоб росло, не боліло,
На серденько не кволіло.
Сонки-дрімки в колисоньки,
Добрий розум в головоньки,
А ріСточки у кісточки,

Здоров'ячко у сердечко,
А в роточок говорушки,
А в ніженьки ходусеньки,
А в рученьки ладусеньки.

ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
Да на віконечко скік!
А з віконця в хижку.
Піймав котик мишку,
Кинув у колиску,
Мишка буде грати,
Котик воркотати,
Дитя буде спати
І щастячко мати!

А-А, КОТИНО

А-а, котино,
Засни, мала дитино!
Ой на кота — воркота,
На дитину — дрімота!
Ой на кота все лихо;
Ти, дитино, спи тихо!
Ой кіт буде воркотати,
Дитиночка буде спати!

А-А, КОТЕ

А-а, коте!
Дитина спать хоче,
Ой хоть хоче, да не спить,
Треба кота дубцем бить!

ОЙ НУ, НУ, НУ, КОТОЧОК

Ой ну, ну, пу, коточок,
Не йди рано в лісочок,
Не полохай галочок,
Нехай галки вінки в'ють
З хрещатого барвінку
Та Одарці на квітку.
Одна квітка сонлива,
А другая дремлива,
А третяя щаслива
Та щоб спала дитина.

ОЙ НУ, КІТКУ

Ой ну, кітку,
Піди по тітку.
Тітка в нас молода
Аж з Китай-города
У червоній плахті,
В зеленій запасці,
У червоних чобітках
На золотих підківках.
Тітка підковами лясне,
А дитина засне.

ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

Ой ти, коте, не гуди,
Спить дитина, не збуди!
Дитяточко малеє,
Воно спатки радеє.
Дитяточко малесеньке,
Воно спатки радесеньке.

Е-ГЕ-ГЕ, КОТІВ ДВА

Е-ге-ге, котів два,
Сірий, білий, обидва,
А третій рябенький,
Він спатки раденький.

КОТАРЮ, КОТАРЮ

Котарю, котарю,
Загонь вівці в кошару,
А ягнята в хижку,
Спіймай, коте, мишку
Та вкинь у колиску.
Мишка буде грати,
А я буду колихати,
Дитя буде спати.

ОЙ ТИ, КОТИК, КОТОЧОК

Ой ти, котик, коточок,
Виїв бабин медочок
Та й сховався в куточок,
Тільки видно хвосточок
Та лапочки шматочок.

КОТОЧОК, КОТОЧОК

Коточок, коточок
Злизав бабин медочок...
Сама баба злизала,
І на котка сказала!

КОТЕ, КОТОЧКУ

Коте, коточку,
Сиди у куточку,
Не бігай по хаті,
Не збуди дитяти.

ПІШОВ КОТОК НА ТОРЖОК

Пішов коток на торжок,
Купив собі кожушок.
Треба з кота зняти
Та дитинці дати,
Щоб тепленько спати!

ОЙ, НУ ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой, ну люлі, коточок,
Вкрав у Васі платочок.
Побіг Вася наганяти,
Нагнав котка у бору,
Приніс його додому.
Посадив котка на мосту,
Бити став по хвосту.
Бити став по лапці:
— Оце тобі, коточок,
За те, що вкрав платочок.
Бити котка, бити,
Щоб вчився робити —
Черевички шити,
Платтячко попрати,
Постільку послати,
Дитя колихати
І «котка» співати.

ТА ХОДИВ МОЛОТИТЬ КОТИК

Та ходив молотить котик,
Та побив собі животик.
Та й біжить, та й кричить:
— Ой-ой-ой!
Побив живіт лопатой!
Та біжить кицька рятувать,
Свому котку помагать.
— Не плач, котку, не журись,—
Скоком-боком повернись.
Не плач, котку, не горюй,—
Скоком-боком затанцюй!

ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
На віконечко скік,
А з віконця на торжок,—
Купив собі кожушок
Та шапочку боброву,
Та стьожечку шовкову.
Треба з кота зняти
Та дитині дати.
Ой кіт-воркіт
На віконечко скік,
А з віконця на торжок,—
Купив собі пиріжок.
Та й став воркотать,
Галі спатки не давать.
Треба котика піймать,
Вушка сірії нам'ять
Та вигнати з хати,
Щоб не шкодив спати,
Хай йде собі в лози
Та й ганяє кози.

ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
Та з віконечка скік,
А з віконця додолу,
У зелену діброву.
Ой, діброво шумова,
Приспи наше дитиня.
А дібровонька шумить,
Наше мале дитя спить.

ОЙ ТИ, КОТИКУ-БРАТИКУ

Ой ти, котику-братику,
Іди в нашу хатку,
А в нас хатка тепленька,
Дитинка маленька.

Ой ти, котику сірий,
Якби такий другий,
То й була б вас пара,
Щоб дитина спала.

Щоб ти спало, щастя мало,
Щоб росло, не боліло,
На серденько не скорбіло,
Батькові, неньці не надоїло.

КОТИНО, КОТИНО

Котино, котино!
Поїдемо по сіно.
Ти будеш сіно класти,
А я буду воли пасти.

А ТИ, КОТУ, КІТКУ

А ти, коту, кітку,
Вкрав у баби квітку
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя кота бить,
Щоб не вчився так робить.
— Не вчись, коте, красти,
А вчись, коте, роботу робити.
Бери ціп, іди на тік
Жита молотити.
А-а-а-а.

А-А, А-А! КОТОЧОК

А-а, а-а! Коточок,
Заховався в куточок,
Піймав собі мишку
Та з'їв у затишку.
Котику сіренький,
Котику біленький,
Котку волохатий!
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти!
А-а, а-а! Котино,
Засни, мала дитино!
Ой на кота воркота,
На дитину дрімота,
Коток буде воркотати,
А дитина буде спати.

ОЙ ТИ, КОТУ СІРЕНЬКИЙ

Ой ти, коту сіренький,
А чим же ти живенький?
— Тими мишечками,
Що попід мішечками,
А тими мишками,
Що попід мішками,
Тими ягідками,
Що попід садками.
А-а-а-а.

ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТИНО

Ой ти, коте, котино,
Куди їдеш? — По сіно.
Візьми мене з собою,
Буду тобі слугою,
Буду коней пасти,
Буду й завертати,
Маруську гойдати.

А ТИ, КОТИК СІРИЙ

А ти, котик сірий,
Не ходи по сінях,
А ти, білузатий,
Не ходи по хаті.
Не буди дитяти.
А ти, котик рудько,
Та витопи грубку.
А ти, котик чорний,
Та сідай у човен,
Лови рибки повен,
Щоб було няньці й мамці,
І бабусі старенькій,
І дитинці маленькій.

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой люлі-люлі,
Ти, котику сірий,
Ти вимети сіни,
А ти, котко, вимий ложки —
Погуляєш трошки.

КОТЕ СІРИЙ

Коте сірий,
Коте білий,
Коте волохатий,
Та ходи до хати
Дитиноньку колихати.
Дамо тобі папи
Та у твої лапи,
Дамо тобі сала,
Щоб дитина спала.
Будем бити по лапках,
Щоб не ходив по лавках,
Щоб не скидав кружечків,
Щоб не з'їдав вершечків.

ОЙ ТИ, КОТЕ РЯБКУ

Ой ти, коте рябку,
Ти вимети хатку,
А ти коте сірий,
Та вимети сіни,
А ти, коте муругий,
Та якби ще й другий,
То було б вас пара
І дитина б спала.

ОСНОВНІ ДЖЕРЕЛА

Над колискою. Українські колискові пісні та вірші. Упорядкування, підготовка текстів та вступне слово В. Г. Бойка. Київ, Держлітвидав, 1963.

Народні пісні в записах Івана Франка. Упорядкування, передмова та примітки О. І. Дея. Львів, «Каменяр», 1966.

Народные песни Галицкой и Угорской Руси, собранные Я. Ф. Головацким. Ч.3. М., 1878.

Рукописні фонди Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР.

Сборник украинских песен, издаваемый Михаилом Максимовичем. Ч. 1. Киев, 1849.

Труды этнографическо-статистической экспедиции в Западно-русский край. Материалы и исследования, собранные д.чл. П. Чубинским. Т. 4. Спб., 1877.

Український дитячий фольклор. Упорядник В. Г. Бойко. Київ, Вид-во АН УРСР, 1962.

Українські народні колискові пісні. Упорядники М. В. Нагорний, Г. С. Сухобрус. Музична редакція Т. Ф. Онопи. Київ, «Мистецтво», 1939.

Українські народні колискові пісні, записані Іваном Кремпою на Пряшівщині (рукопис).

Українські народні пісні. Родинно-побутова лірика. Ч. 2. Упорядкування, підготовка текстів та примітки Г. К. Сидоренко. Київ, «Дніпро», 1965.

Этнографические материалы, собранные в Черниговской и соседних с ней губерниях. Т. 3. Песни. Б. Д. Гринченко. Чернигов, 1899.

КОРОТКИЙ СЛОВНИК МАЛОЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ

Аспонь — хоч, хоча
Викуляти — випадати
Виросний — виростай
Вирушити — вигнати
Возь си — візьми
Волярі — ті, хто пасе волів
Дакус — трохи
Дзеці — діти
Дітякум — дітям, діткам
Дуля — груша
Жеби — щоб
Зармушити — засмутити
Збойник — розбійник
Здімка — з'їла
Зуновала — втомилася
Йо — його
Кедь, кидь, кідь — якщо, коли
Лем — тільки
Нич — нічого
Нігда — ніколи
Няньо — батько
Пахол — хлопець
Покаль — поки
Пролати, лати — проклясти, клясти
Регімент — військо, полк
Розґоргала — роздерла

Тельо — тільки, стільки
У друзі — одружені
Улаплю — спіймаю
Усний — засни
Худобний — заможний
Цаністра — торбина через плече
Шоре — широке

ЗМІСТ

Колиска

Сон

Котик

Сухобрус Галина Семеновна,
Федас Иосиф Ефимович
(Составители)

КОЛЫБЕЛЬНЫЕ ПЕСНИ
(На украинском языке)

Редактор
Л. С. Каширіна
Художник
Г. І. Галинська
Художній редактор
М. Д. Шаншейн
Технічний редактор
Р. Б. Шейнкман
Коректор
О. С. Семеновська

БФ 31427.
Темплан (зведений)
випуску художньої літератури
видавництв Української РСР
1973 р. № 426.
Здано на виробництво 1.XI. 1972 р.
Підписано до друку 12.I 1973 р.
Формат 70×108 1/64.
Папір друк. № 1.
Умовно-друк. арк. 4,55.
Обліково-видавн. арк. 3.19.
Тираж 40 000 (20 001—40 000). Зам. 722.
Ціна 26 коп.
Видавництво «Музична Україна»,
Київ, Пушкінська, 32.
Книжкова фабрика «Жовтень»
Республіканського виробничого
об'єднання «Поліграфкнига»,
Київ, Артема, 23-а

